

РЕШЕНИЕ

№ 38640

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7963** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на В. Д., чрез адв. С. срещу Решение № 2203/16.06.2025. г. на
Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 13-ти състав, постановено по АНХД
№ 17022 по описа за 2024 г., с което е потвърдено НП № 24-4332-027233 от 11.11.2024 г. за
налагане на глоба 700 лв. за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство и
лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21,
ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като
постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални
нарушение. Според касатора по делото, не е установено към момента на установяване на
нарушението, техническото средство да е било изправно, доколкото със Заповед № А-616 от
11.09.2018 г. за периодичност на последващите проверки за измерване на ДАМТН, същата следва
да е периодична, в рамките на една година. Такива данни за процесното техническо средство
няма. По тези съображения моли за отмяна на съдебното решение и на НП.

Ответникът СДВР не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на
касационната жалба.

Административен съд София - град, XIII -ти касационен състав, като прецени събраните по

делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 01.07.2024г., в 23.05ч. в [населено място], автомобил Волво ХЦ60 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на М. Д. се е движил по Околовръстен път с посока от [улица]към [улица], като до №22 , управляван от В. Д., при ограничение на скоростта от 80км/ч, въведено с пътен знак В-26 , автомобилът се е движил със скорост 133км/ч., след приспаднал толеранс от 3% в полза на водача. Нарушението е установено с техническо средство MD 1196. Видно от справка за собственост на МПС е установен собственика М. Д., който с декларация посочил лицето В. Д. като управляваща автомобила на посочената дата.

Въз основа на видеоматериала, СДВР издал АУАН и НП за налагане на глоба, с който на основание чл. чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП на Д. била наложена глоба в размер на 700 лв. за нарушение на чл. 21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че заснемането е извършено при спазване на правилата за това и че от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издадено НП. Посочил е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП и на извършителя му е наложено предвиденото за него в чл. 182, ал. 1 т.6 от ЗДвП административно нарушение - глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

Настоящият състав намира обжалваното решение на районния съд за правилно и обосновано.

Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правн релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

По делото е приложен Протокол за използване на АТСС, в което се съдържат всички нужни реквизити за удостоверяване законосъобразността на извършените заснемания. Видно от протокол за проверка №021-СГ-ИСИС/14.03.2023г. техническото средство е преминало периодична проверка на 14.03.2023г. Приложен е и преглед на вписан тип средство за измерване от Български институт по метрология, съгласно който средството е със срок на валидност до 13.06.2027г.

Съгласно Заповед А-616/11.09.2018 г. издадена от председателя на ДАМТН и обнародвана в ДВ бр. 82 от 05.10.2018 г., определяща периодичността на последващите проверки на средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, този срок е от една година за скоростомерите. В конкретния случай нарушението е установено с автоматизираното

техническото средство за видеонаблюдение, представляващо мобилна система за видеоконтрол, за което е приложено удостоверение от 13.06.2017г. за одобрение на типа на уреда за измерване с валидност 10г.

Видно от този протокол, мобилната система за видеоконтрол съответства на одобрения тип. Към датата на извършване на нарушението – 01.07.2024 г., срокът по чл. 30, ал. 1 от ЗИ за валидност на одобрения тип не е бил изтекъл, следователно неговата годност не е компрометирана, независимо от липсата на периодична проверка. Противно на изложеното в касационната жалба, по делото е установено по категоричен начин, че към датата на нарушението използваното АТСС е от одобрен тип и е годно за експлоатация. Това е така, защото видно от приложения в преписката и неоспорен Протокол, то е преминало задължителна техническа проверка, а съгласно чл. 43, ал. 4 от Закона за измерванията, периодичността на проверките по ал. 2 от с. з. се определя със заповед на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), която се обнародва в "Държавен вестник" и се обявява в официалния бюлетин на агенцията. Съгласно т. 31 от Заповед № А-616/11.09.2018 г. на председателя на ДАМТН (ДВ бр. 82 от 2018 г.), периодичността на проверка на скоростомери е една година. От друга страна се установи, че използваното в случая АТСС е със срок на валидност 10 години. Следователно, процесната преносима система за контрол на скоростта на движение на моторни превозни средства е била годна за експлоатация, респ. нарушението е заснето с годно и технически изправно средство за измерване, поради което изразеното съмнение относно същата е необосновано.

При тези фактически установявания съдът не споделя доводите на касатора за допуснати нарушения.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното,

Административен съд – София град, XIII-ти Касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2203/16.06.2025. г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 13-ти състав, постановено по АНХД № 17022 по описа за 2024 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: